

NEBRASKA.

V okolí Clarkson rozmáhá se znovu dytérie.

Residence John C. Watsona v Nebraska City zničena byla požárem v pátek ráno. Ztráta obnáší přes \$15,000 a jest kryta pojistněm.

Honby, pravě české hříbky pp. obchodníkům za cenu velkoobchodní prodává Chas Steiger, 7422 William Str., Omaha, Neb.

Nedávno zavřená banka First National v Beatrice bude prý v brzkou otevřena, jelikož podařilo se kastrovi Smithovi zapůjčiti potřebnou hotovost.

V sobotu týden shořela maštal a sňpka krajana Antona Zajička, 24 mlie jihovýchodně od Wilber. V sňpce má 100 bushů pšenice a 200 bushů kukuřice.

Správce zbankrotile banky v Chadron obdržel od podřídných vř. chodních přes \$10,000 k zapravení pohledávek a jest naděje, že vkladatelé obdrží plný obnos svých vkladů.

V úterý minulého týdne shořela maštal Zach Johnsona blízko Holdredge, Phelps county a v ní uhořel jeho čeledín Leonard Craig. Ztráta obnáší přes \$2,000 a jest jen částečně pojistěna.

U Schuyler zastřelil Claus Dettelsen v pondělí vešer mladíka Glesinga, jehož sestra odmítla jeho lásku. Chlětel postřelil celou rodinu, ale špatně mířil. Vrah prohlá jest stíhán.

V neděli týden vypuknul ve Schuyler oheň v domku jižně od Schuyler National banky, v němž se našel holčička. Na domku spáčenobeno škody as \$50 a holčička úplně zničena. Pojistěni nebylo žádné.

Časopis Nation v Red Cloud přináší zprávu na celém sloupci o smrti a pohřbu 13leté dcery p. Jana Polnického, Emmy, o jejíž nadějných schopnostech a vlastnostech velice pochvalně se vyslovuje. Zarmouceným rodičům vyslovujeme i my nejserdečnější soustrast.

Porota soudí ve Lincoln zpronevěřilého bývalého dohlížitele na petrole, Hiltona, nemohla se shodnouti a musela být proto propuštěna. Divná věc, že v tomhle Lincoln žádný člověk který stát okrade není uznán a orotou vinu.

Z North Loup se sděluje, že se tam letošního podzima objevilo neobyčejně množství polních myšů i kryt, tak že není možno ani všechny vyhubiti. Nejen pole, nýbrž i všechny hospodářské budovy, ba i školy i kostely jsou prý jich plny.

Jediný zaručený lék proti bolestem hlavy jest Brtův. Cena 25 ct. 18-1f

V Pender zemřela nedávno náhle manželka zubního lékaře Goodmansona. Po její smrti vzniklo pozřesení, že byla otrávena strychniněm a vyšetřováním sledáno, že našel se jen tento v jejím žaludku a proto Goodmanson vzat do vazby vyšetřovač.

Jak se dozvídáme, byl redaktor Přítele Lidu pro své nezdržné a neomalené lhaní ve Wilber lynčován. Zpráva tato jest sice zmyšlena, ale jest ní stokrát více pravdy, než jest v tvrzení onoho listu, že někdo byl neb bude od Pokroku Západu pro své politické smýšlení propuštěn.

Nešťastnou náhodou přišlo o život dvouleté děčko krajana Matě je Blechy u Humboldt. Rodiče odešli po snídani minulý čtvrtěk a sice oco na pole a matka na dvůr, nechajíc děčko samotné doma. Když se po delším čase vrátili, našli děčko mrtvé, visící za obruku šateček na hřebíku zaraženém v obkladu okna.

Mezi našim lidem musí býti více holomků a zákeřníků, než se domníváme. To soudíme z toho, že až přespříliš zhušta najdou se duše zizerné, kteréž osměli se psáti pod vlastním jménem. Tak opět minulý týden došel nás dopis z Weston, Neb., podepsaný jménem "Josef Weškra." Zaslali jsme týž tomuto krajana s dotazem, zda-li je pisatelem, ale naše podezření se potvrdilo a on ujišťuje nás, že dopis nepsal. Doufáme, že vypátrá pachatele a svezze se mu pohřbet dle zásluby.

V Dannebrog učiněn byl pokus v noci na čtvrtěk vyloupiti tamnějšť banku. Lapilóm podařilo se venkov. ní dveře roztrhnouti a otevřítí, ale do vnitřní nedobytné kasy se nedostali. Po nedášeném svém pokusu ukradli pár koní a sánky a maštal a ujížděli k jihu. Asi šest mil od městečka se jim sánky polámaly a nechali je tu i s koňma.

Z polepšovny pro mladé pr. vinice v Kearney uprhlo minulou neděli 29 nejstarších hochů. Dle uamlaveného plánu zvedli se po večěří, chopivše se noží a uprhli. Dalšíh sel padosát zadržel jeden z učitelů, který brozil jim zastřelením revolverem. Do druhého dne bylo jich asi 15 znovu pochyťáno a jelikož byla zpráva o tom na všechny strany poslána, očekává se, že jich málo ujede.

Z Nashville dochází zpráva, že v okolí tom, kteréž hlavně jest věnováno chovu dobytka, řádí silně nemoc mezi hovzích dobytkem i koňstvem, kteréž vadorajs veškeroum úsilí svědolékařů, jenž neví co vlastně to jest a jak nemoc léčiti. První a hlavní známkou jest nabřhání jazyka a někdy i džas a vnitřku tismy, při němž dobytek silně slintá a nemůže ničeho požívat. Jest patrným, že i emoc jest velmi bolestnou a dobytek v několika málo dnech velice zhubne.

Lincolnský biskup Bonacom, který uznán byl církevním soudem, že jednal v nepravu proti kněžím Murphymu a Fitzgeraldovi, neuzná prý rozsudek proti němu vynesený, a to z té příčiny, že prý reverend Baart, jehož arcibiskup Dubequeský k tomu pověřil, jest osobou neznámou a předpoujatou a že protest proti němuž sadaný nadošel povšimnutí, tak že prý se biskup před ním ani nehájil a odvolává se do Říma.

Okres Saunders má k novému roku k splácení \$75,000, většinou na železniční úpis, kteréž vydal před 20ti lety ku podpore Union Pacific dráhy. Penze jsou pohotově, však pokladník je ovšem nenosil v kapse od vesty, nýbrž měl je uložené v různých bankách v okrese. Nyní peníze stahuje a jelikož banky je také neměly ležet ladem, nýbrž měly je rozpájeny mezi lidmi, naléhajíc banky zle na každého, kdo jim dluží, aby dluh svůj splatil, tak aby i oni mohli povinnosti zadoat učiniti.

Ve Schuylereském Quill čteme: Starý Vávra se toulá zase v okolí tyto dny. Pracoval pro svého syna Johna, který bydlí as 3 mlie západně od Wells, celé léto a teď když má tento kukuřici vylámanou a nemá žádnou práci, tedy jej vyhnal. Zdá se skoro nemožným, aby někdo jednal tak s lidským stvořením, ale jestli zprávy nelhou, tedy tak jedná John Vávra se svým starým otcem. Jednoho rána minulého týdne o 2. hodině chodil v sousedství hledaje přístřeší. Není ani pro mladého a zdravého člověka radno býti celou noc venku za této zimy, jak pak tedy pro 70tiletého starce. Někdo by se měl té věci ujmoti a přihlídnouti k tomu, aby o starce bylo postaráno.

Reformování už začalo. Nově zvolení státní úředníci, populisté, odbývali v Lincoln schůzi za účelem zvolení železniční komise. Pokud neměli populisté v rukou moc, uznávali celou železniční komisi za humbug a dovozovali, že by dostačilo, když nemáme komisi zvolenou, aby byl pouze jen jediný sekretář, který by konal písemné práce skutečně železniční komise, skládající se ze státních úředníků a ze tří sekretářů jsou tak zbytečnými, jako deset kol u vozu. Však sotva mají moc a právo, již hned své náhledy změnili a zvolili tři sekretáře. Budoucí všechny ostatní úřady obsazeny tak jako jsou tyto, pak můžeme jít předem říci, že se naše státní správa dostala z deště pod okap. Ustanovení do komise předně G. W. Laws, který byl poslancem v kongresu po úmrtí Lairda a pak sekretářem státním po dvě lhůty a osvědčil se všim jiným na světě, nežli strážcem zájmů lidu proti korporacím. Letos stal se stříbratem a dostal ovšem za to svou odměnu. Druhým jest populista J. W. Edgerton, který si ovšem zaslouží to místo za své práce politické pro populickou stranu, ale jiného nároku na ně mítí nemůže. Třetím jest předseda demokratického ústředního výboru, James C. Dahlman z Chadron, nežto se dráhy mají zpropadené málo co strachovat. Začátek který populisté učinili jest rozhodně špatným.

Bolení hlavy, nastuzení vždy vyléčí Brtovy kapsule. Cena 25 ct. 18-1f

Z MĚSTA ZAHRAD.

Chicagozská úředovna Pokr. Západu.

Čtenářstvu našemu v Chicago sděluje me. že jsme zařídili odvětví naší úředovny v č. 570 Centre Avenue, kdež veškeré naše záležitosti obchodní vyřizovány jsou. Říditelem odvětví úředovny jest pan V. Hojářek. Kterýž jest zde k nalezení jak nás odjede. Každodenně od 1 do 3 hod. odpoledně a od 7 do 8 hodin večer. V sobotu odpoledně a v nedělí dopoledně. Vzd. Pokroku Západu, 570 Centre Ave., Chicago, Ill.

DENNÍ KRONIKA.

Stálým množením se případů mázdřivky (difterie) v Chicago, byl vzburzen v obecnemtu živějšť zájem pro nový prostředek proti zhubné té nemoci, jenž jak vynalezce jeho dr. P. M. Bracelin tvrdí a mnozí odborníci, kteří jej vědecky zkoumali, dotvrzují, způsobí prý úplnou revoluuci v léčení mázdřivky, ba má prý jí pro budoucnost zbatiti veškeré hrůzy. Dr. Bracelin učinil svůj objev už před 3 léty, avšak tajemství přípravy léku toho dal na veřejnost teprve nedávno. Již před rokem snažil se dr. J. J. Russell, zdejšť zástupce dra. Bracelina, pohnouti zdravotnický úřad chicagský k tomu, aby "Bracelin's Chlorine Bactericide" zavedl podobným způsobem, jako anti-toxin při léčení diftherie se strany lékařů od zdravotnického úřadu. Tenkrát dostalo se mu odmítavé odpovědi a sice hlavně z té příčiny, že v tajnosti chována byla příprava léku. Tento důvod nyní odpadl a dr. Russell před několika dny obnovil svoji žádost. Výsledek je ten, že městský zdravotní komisař po důkladné poradě s drem. F. W. Reillym, přednostoví městského odboru pro difterii dr. E. P. Murdockovi zaslal příkaz, aby s novým lékem učiněny byly pokusy. Dr. Russell uvedl o léku tom ve své žádosti mezi jiným toto: "Nechei používání antitoxinu posuzovati nepřiznivě, nýsmím však vzor tomu, že se mohu tvrditi, že chlorin v řádné přípravě je jednodušším, bezpečnějším a účinnějším prostředkem proti mázdřivce. Tvrďte dále, že chlorin, jak jej doktor Bracelin připravuje a používá, jest právě tak specifickum proti difterii jako chinin proti malarii. Nejenomť nemoc léčí, nýbrž brání také naprosto nakažení jí. Nikdo, kdo tři až čtyřikrát denně vždy 5 minut bude jej vdechovati, nenakazí se, byť nebezpečí nakažení sebe více byl vystaven." O všelikých nových léčebných nadělech se s počátku vždy mnoho chvalořečí, které vzbuzují různé nádeje. Uvádím tedy pouze "úřední" projevy, o věci té až dosud učiněné. Na to, jak se nový lék proti mázdřivce osvědčí, můžeme býti prozatím toliko zvědavými.

Guvernér Tanner hodlá do pusté vřavy politických válečných signálů a "maršů" zahráti ke konci tohoto měsíce lahodnějšť tóny šalmaje mřu, totiž Hymenova pochodu. Hodlášť toho dne podati ve Springfieldu, Ill., slečně Coře Edith Englishové ruku k věčnému spojení. Rodina nevěstina řadí se k nejstarším rodinám americkým; nevěsta sama vyniká nevšedním vzděláním. Jelikož inaugurační zvoleného guvernéra konati se bude počátkem ledna, zbudě novomanželům jen krátká doba ke svaatební cestě na jih. Ostatně odjel pan Tanner v sobotu do Springfieldu a má li slečna Fama pravdu, tedy uznal prý za lepší, prodloužiti si líbánky tím, že se dá poutem svatého manželství svázati o něco dřívě, nežli v připomenutý den.

Zdravotní úřad podal školnímu úřadu zprávu, že v 06 za 139 škol, v nichž v obědu zdravotnickém dosud vykonána byla prohlídka, sledány byly velice povážlivé nedostatky, jež většinou záležely v pochybné a zdravě škodlivé konstrukci vodovodů.

Jaké poměry panují v kružích chicagské svatě Hermandady, o tom vylmuvá svědectví podává případ poručíka Franka Browna ze stanice south-chicagské. Tento pán byl totiž v sobotu nádejněm policii suspendován na základě obřalob vznesených proti němu policejním inspektorem Huntem. Disciplinárni vyšetřování proti Brownovi má býti zavedeno neodkladně a policejnímu nádejněmu má býti předložena zezvrabná zpráva o tom. Brown jest jedním z nejkorruptnějších policistů v Chicagu a jsou-li žaloby proti němu vznesené opodstatněny, bude už po bůh vi kolikráte vzat za límec. Právě se, že Brown vede okázale nevázaný život a že jakožto stálý host vyklíčených domů slavil v nich orgie nejhoršího kalibru. Krom toho prý "má zájem" v několika hostinských živnostech v pobliží policejní stanice.

Z POLITICKÉ ARENY.

Zvolený guvernér Tanner, aby unikl přívahu žadatelů o místa, přestěhoval se z Great Northern Hotelu do jakéhosi tiššího města, jehož adresa známa jest jen nemnohým důvěrníkům. Tím ovšem počet žadatelů nikterak se "nesešchnul."

Spolková velká porota vznesla proti hostinskému Sol Van Praagovi žalobu pro zneužívání úřední moci, jehož se prý dopustil, když byl výpomocným spolkovým maršálem. Zkořektoval prý od přítubných jakéhosi Druryho v New Bostonu, který pro nějakou lapaláš měl býti zatčen, ale mohl za sebe ihned složití záruku, poplatek v obnosu \$50, aniž by býval k tomu oprávněn. Radní Powers složil za obžalovaného \$5000 záruky.

Právník A. S. Trude vztýčil už jménem stříbrných demokratů bílou vlajku — k vůli demokratům zlatým. "Otázka měny," praví p. Trude, "nemá konečně s městskými záležitostmi přece jen nic společného a nepotřebuje tedy demokraty děliti při volbách městských. Prozatím může býti postavena do kouta a tam zůstati, až zas jí odtamtud vyndají — tedy dost možná, že na vždy. Mnozí demokraté — ku kterým ovšem náležel i p. A. S. Trude — hlasovali pro volnou ražbu stříbra beztoho jen proto, že se považovali za zavázány, zachovati věrnost ku straně. Když ale ti d' lid prohlásil, že stříbrnou měnu nechce, mohou tyto věrní demokraté žádati také za trochu ohledu. Jinými slovy: jejich věrnost nemá býti spláacena nevděkem a nemá jim býti odmítnána jakákoli možnost, strčiti své nohy opět jednou pod veřejný stůl. Poněvadž tento názor jest nemálo "smarů", sdílil jej krom vši pochybnosti všichni "workeři", kteří drželi dosud s panem Altgeldem. Připomeneme-li k tomu, že 1. ledna pan Altgeld doguverneruje a nebude mítí nišeho vřec na rozdávání, pochopíme, že pak jeho rad nebude nutno poslouchati, nýbrž jest přijímány budou jen tenkrát, budou-li "praktické", tak praktické, jako rady páně Trudeovy. Neboť zajisté jest bezúčelno kázati o věrnosti k zásadám páňm kalibru Gabanova, Burkeova atd. Politice se musí rozumět a říká-li se "business is business", může se stejným právem říci: "politika je politika".

Feuilleton.

— 6. Chicago, 2. prosince.

A ty má zlaté, ukoptěné, umolované Chicagčičko! A ty má skvostná královno západu, zhrad a Hóniho a továrního smradu! A ty má nevyrovnatelná sohráno a nádobu bílá, hodno i špatností, kouře, hanobného diaždění, klepů, pedláků, basken na smetě, bramborové šlechty i Tálíánů, landlordů a bobémů, a vůbec všeho, co taková americká východo-středo-západní metropole velké republiky na sobě, nad sebou i pod sebou ohová a vychovává!

Ohřál jsem se po dvou letech zase jednou na prostranných nádech Třech a vzpomínám teď, sedě u kuchyňských kamen — v pokojích máme všechno ještě nohama vzhůru a zimu přímo nestydato — na své okamžiky, když mne a celou mou famílii novodobý ohnivý drak vyehřil ze svého nitra a my nohama omli se v starém, známém, nezapomenutelném a nad matčské srdce mokrém náruží chicagského blátíčka. Při tom padla drobná práška, která by se náramně pěkně hodila do malebně romantické krajiny při západu slunce, ale která byla po čertech nepřijemná po celonoční jíždě po vlaku, o jaké se nesněvalo bohům olympským ani starým Táboritům, ba ani staročekým "átrajchpuřičkům", kteří nevyunikali sice fešáckým úbohem panských koníchoců, ale za to řádně naplněnými váčky za širokým. Vzpomenutá práška patrně lahodila chicagskému pouličnému kobereci; mňknul, bubřel a s láskou Héry k Leandru lnu! ke spodním kondutinám choditěho obecnstva, že nám to až srdce "podjfmalo", jako ty různé radosti a žaly homerickým otcům, matkám a dětem. Nevím už, od které babičky nebo vlády ve staré vlasti jsem to slyšel, když prý člověk někým přijede a ono práš, tak prý to je dobré "auspiciem", to jest předzvěstné znamení. Z nedostatku jiné lepší útěchy těšil jsem tedy famílii i sebe tímto orakulem, které je jako světoznámé žé pro kášel, rýmu nebo podagra: když nepomůže, alespoň jistě neuškodí. Skutečně se nám také na další cestě ke káfe a po káfe nestalo nic, co by etálo za extra vypisování.

A tak tedy jsem se octnul zase v Chicagu, stisknul jsem pravice celé řadě starých přátel a známých, z nichž jedni nebo, druzí (ovšem jen v duchu) peklo v duchu mi přáli, a jsem tu.

Žurnalista vůbec a českoamerický zvláště nemůže činiti zvláštních nároků na blahovolnost tak zvaného obecnstva. Jsou o tom doklady v podobě celých archivů v redakcích, které skládají se z podepsaných i anonymních květomluvných dopisů, v podobě historie osobních "líbeznoští" a v podobě jiných a jiných jevů z tak zv. "rovnoprávného" občanského pospolitého života.

A přece je vlastně ten českoamerický novinář — uzná to každý, kdo si věc jak se patří rozváží — jenom beránkem, který běže na sebe hřichy — ne onosti — veřejnosti, v jejíž zájmu pracuje. Dopustí-li se tu a tam nějaké sebe menší chybičky proti samolibosti ať celku ať jednotlivce, zahrní nad jeho hlavou hrom hněvu, zloby, často i nesmířitelného nepřátelství. Každá chyba tisku poutá na se pozornost, jen k vůli tomu, aby se redaktor mohl státí terčem "vtípů" a často i urážek. Cenná zásluha uznává se u našich teprve po smrti, jako ve staré vlasti za mořem.

To jsou tak myšlenky, které mi vřtřpily právě chvíle zde v Chicagu strávené. Nejsou to myšlenky nové, srostly už s mojí náturou a proto klidně kráčíím dál, aniž bych se jimi dal zdržovati na své pouti.

Má se své potěšení, že jak hlavu z domu vystřím, vidím české firmy, slyším český hlazol a že si zas jednou z gruntu srdce budu moci zaspívatí:

Kamkoliv jen oko hledí, všude, všude české zvuky, všude, všude vlast' je má.